

Heide [VERTELT]

www.heidevertelt.be

331

17 mei 2026

De melkbrigade: gezondheid, propaganda en dagelijkse kost op school

Wie vandaag terugdenkt aan het schoolleven van vroeger, herinnert zich misschien de kleine glazen flesjes melk die tijdens de speeltijd werden uitgedeeld. Achter dat ogenschijnlijk eenvoudige ritueel schuilt een groter verhaal. De zogenaamde melkbrigade was namelijk veel meer dan een praktische organisatie: ze vormde een kruispunt van volksgezondheid, economie en opvoeding.

Een antwoord op schaarste en zorg

De oorsprong van de melkbrigade ligt in de eerste helft van de twintigste eeuw, maar ze kreeg vooral vorm na de Tweede Wereldoorlog. In die periode hadden veel gezinnen te kampen met voedseltekorten en eenzijdige voeding. Kinderen waren bijzonder kwetsbaar: ondervoeding en groeiachterstand kwamen nog vaak voor. Melk werd toen gezien als een bijna ideaal voedingsmiddel. Ze bevatte calcium, eiwitten en vitaminen die essentieel waren voor de ontwikkeling van jonge lichamen. Overheden en artsen beschouwden dagelijkse melkconsumptie dan ook als een eenvoudige en doeltreffende manier om de gezondheid van kinderen te verbeteren.

De school als verdeelpunt en het AA-label

Scholen speelden een centrale rol in dit verhaal. Ze waren de plek waar vrijwel alle kinderen samenkwamen, en dus ideaal om voedingsprogramma's te organiseren. Om het vertrouwen van de ouders te winnen, werd er niet zomaar melk gedronken: de focus lag op AA-melk. Dit was een kwaliteitslabel voor melk van de hoogste graad, afkomstig van extra gecontroleerde veestapels en verwerkt onder strenge hygiënische omstandigheden.

Wij kunnen er voor zorgen dat uw reclame ook in Heide wordt gelezen!

redactie@heidevertelt.be

De melkbrigade bestond vaak uit leerlingen die hielpen bij het uitdelen van de flesjes. De melk werd doorgaans 's ochtends geleverd in glazen flesjes met een aluminium dop, waar vaak trots het blauwe AA-logo op prijkte. Tijdens de speeltijd dronken de kinderen hun portie, soms onder het waakzame oog van leerkrachten. Wat vandaag banaal lijkt, was toen een zichtbaar teken van zorg en vooruitgang.

Wie betaalde de melk?

De financiering van de melkbrigade was een gedeelde verantwoordelijkheid. De overheid nam meestal het grootste deel van de kosten op zich, vanuit het idee dat investeren in gezonde kinderen ook investeren in de toekomst van de samenleving was. Daarnaast betaalden ouders meestal ook een bijdrage per flesje. Voor gezinnen die het moeilijk hadden, bestonden er regelingen om de melk gratis of goedkoper te krijgen. Ook de zuivelsector speelde een rol. Boeren en coöperaties leverden melk aan gunstige voorwaarden. Voor hen betekende dit een stabiele afzetmarkt én een manier om melk van AA-kwaliteit als gezond basisproduct te promoten bij de jongste generatie.

Meer dan voeding alleen

De melkbrigade had niet alleen een praktische functie, maar ook een symbolische. In 1959 lanceerde de Nationale Zuiveldienst een grootschalige campagne die melk drinken "cool" moest maken. Kinderen konden lid worden van de "M-brigade" en door trouw hun AA-melk te drinken, konden ze opklimmen in rang en speldjes verzamelen. Via affiches en gadgets werd melk voorgesteld als de sleutel tot een sterke en gezonde jeugd. Kinderen leerden dat gezondheid iets collectiefs was, iets waar iedereen aan bijdroeg. In die zin past de melkbrigade perfect binnen de opkomst van de verzorgingsstaat, waarin de overheid steeds meer verantwoordelijkheid opnam voor welzijn, onderwijs en gezondheid.

"Milleke melleke mol, karwitsel karditsel kardol", de Melkbrigade veroverd het scherm

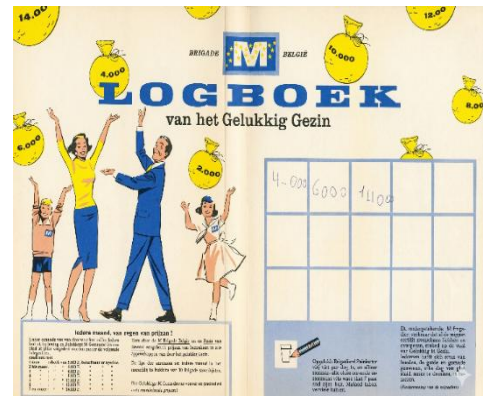
Reclamemakers sprongen gretig in op de opkomst van de televisie. Het bureau Vanypeco, dat al over een sterk persnetwerk beschikte, zette het nieuwe medium strategisch in. Vooral in Vlaanderen speelde de openbare omroep een sleutelrol bij het promoten van de Melkbrigade. Televisie-iconen zoals **Paula Semer** en **Toni Corsari** kregen de opdracht om de doelstellingen van de Nationale Zuiveldienst te ondersteunen. Zonder protest lieten zij zich kronen tot 'Erebrigadier'.

De kracht van Nonkel Bob

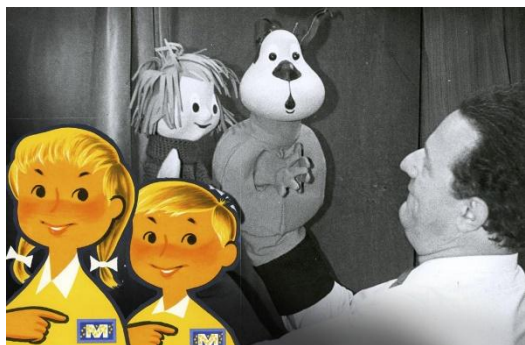
De naam die echter onlosmakelijk verbonden blijft met de M-Brigade, is die van Bob Davidse. Als de ultieme mediaster voor de jeugd werd 'Nonkel Bob' rechtstreeks door Vanypeco benaderd om het gezicht van de campagne te worden. In zijn populaire programma *Tip Top* werd de boodschap verpakt in het poppenkastspel van Mon en Tuur.

Het scenario van deze sketches was even simpel als effectief:

- Mon krijgt ruzie met een pop.
- Tuur, de trouwe melkdrinker, slaat een glas achterover.
- Met zijn herwonnen energie zet Tuur de vervelende pop moeiteloos buitenspel.

In dit "Logboek van het Gelukkig Gezin" hielden leden van de Melkbrigade nauwgezet bij of iedereen ouder dan vier jaar de dagelijkse "M-daad" volbracht: het drinken van een extra glas melk. Zodra het logboek vol was, kon het worden opgestuurd naar het hoofdkwartier om kans te maken op mooie prijzen, zoals te zien in het kader links. Op dit specifieke exemplaar is het rechterkader echter onjuist ingevuld; het was de bedoeling om per dag een glas melk in een hokje te tekenen in plaats van getallen te noteren.

Nonkel Bob en de Melkbrigade

In de jaren '60 was de Antwerpse tv-icoon Bob Davidse het gezicht van de Melkbrigade. In zijn programma Tip-top promootte hij melk drinken, steevast geflankeerd door de poppenkastfiguren Mon en Tuur.

Nonkel Bob bedacht ook de legendarische spreuk: "*Milleke Melleke Mol, Karwitsel Karditsel Kardol*". Hoewel de zin nergens op sloeg, nestelde hij zich voorgoed in het collectieve geheugen. Dankzij de tomeloze inzet van Nonkel Bob werd de M-Brigade in Vlaanderen een gigantisch succes. In Wallonië kwam de campagne moeilijker van de grond; daar was radiostem Jean-Claude de drijvende kracht, maar hij kon de populariteit van zijn Vlaamse tegenhanger niet evenaren.

Het stille verdwijnen

Vanaf de jaren 1970 begon de melkbrigade langzaam te verdwijnen. De algemene welvaart nam toe, ondervoeding werd zeldzamer en het voedingsaanbod breidde sterk uit.

Frisdranken en andere producten wonnen terrein, en de vanzelfsprekendheid van melk als dagelijks gezondheidsmiddel werd minder groot. Hoewel er vandaag nog steeds schoolmelkprogramma's bestaan, is de term "melkbrigade" vrijwel verdwenen. Wat overblijft, zijn herinneringen aan een tijd waarin een eenvoudig flesje AA-melk symbool stond voor zorg, vooruitgang en gemeenschapszin.

(Bijdrage van Wim Kuyps)

Grote Crochet wedstrijd in Heide!

Op 21 maart 1959 had op het Heidestatieplein in het Jazz-café "*Open Haard*" de finale plaats van een "*crochet-wedstrijd*". Het was May Dale die de wedstrijd organiseerde. Vooraf waren er al vier thema-avonden geweest (zang -voordracht – dans -muziek)

We vonden in het archief ook de volgorde van de deelnemers tijdens de finaleavond:

8u30: opening door May Dale en voorstelling van de jury

8u45: John Pinck, met aan de piano zijn broer René Pinck
Alois Van Hees, voordracht
Herman Leurs, Piano

9u15: Eén liedje tussendoor door "*Theo en Santé*"

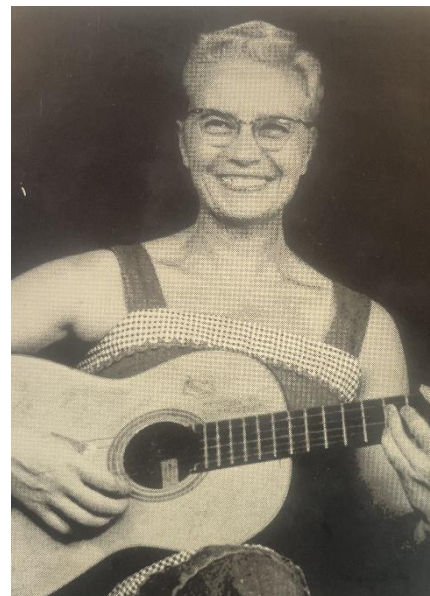
9u30: Tony Waterschoot en Frieda Van Geen, één dans
Charly vander Slikken en Gilberte Filippart, één dans
Tony Waterschoot en Frieda Van Geen, tweede dans
Charly vander Slikken en Gilberte Filippart, tweede dans
Mariette Gommeren, voordracht

10u: Mike Press, Zang
Willy Van Strijdonck en Angela Verhaert, eerst dans
André Kenis, piano (8 jaar oud)
Willy Van Strijdonck en Angela Verhaert, tweede dans

10u15: Ria Beyers, voordracht
Stella Wuyts, piano
Zang fantasie: Star Brotthers, vocaal kwartet

10u30: Ria Beyers, zang ernstig
Yvonne Raemaekers, voordracht
Jacqueline Oyen, zang fantasie
Marius Bayart, zang ernstig

11u00: dansplaatjes tot 24u, nadien uitreiking van de prijzen

De Jury:

De volgende personen maakten deel uit van de jury: Corry Lievens van het Jeugdtheater, Charlotte Cuyvers van de B.N.R.O. Jeanine Roothoofd van de Brabantschool, Anny en Bob Davidse (Nonkel Bob), Joris Collet van het Kabaret Kop en Staart, Pol Van de Velde animator en Eric Peter, sterdanser van K.V.O.

Wat we niet hebben gevonden is de uitslag. (foto May Dale)

Heeft Kalmthout nu een officieel volkslied?

Afgelopen zondag, net voor hij het lint doorknipte, waagde burgemeester Lukas Jacobs zich aan zang. Weliswaar ondersteund door het koor Aidomen, maar zijn stem klonk luid door de boxen en het moet gezegd; hij deed dat niet slecht!

Heel wat Kalmthoutenaren waren afgelopen zondag rond de klok van 14u afgezakt naar het Kerkeneind om de officiële opening van het nieuwe gemeentehuis mee te maken. Als aanloop naar dit gebeuren werd het publiek opgewarmd door het Kalmthouts koor Aidomen en de harmonie Vlijt en Eendracht. Op de trappen van het gemeentehuis, tussen de onafscheidelijke leeuwen Leo en Leon, was een driekleurig lint aangebracht. Voor het lint had nagenoeg de volledige gemeenteraad plaats-

genomen en achter het lint bovenaan de trappen stond administratief directeur Vincent Gabriels samen met Greet Buysen klaar om als eerste, na het doorknippen van het lint, het gemeentehuis te betreden, gevolgd door de burgemeester, schepenen en gemeenteraadsleden.

Voorafgegaan aan het doorknippen van het lint had de burgemeester de bevolking toegesproken. Hij legde het accent op de mooie verwezenlijking die het nieuwe gemeentehuis is geworden en de ruimte die nu gecreëerd is om heel wat diensten onder één dak samen te brengen. Hij sloot zijn toespraak af met het zingen van *"In de stille Kempen"*. Hij bestempelde dit lied als het Kalmthoutse volkslied, een bevestiging wat eerder door sommige Kalmthoutenaren al wel eens werd gesuggereerd. Met als aanhef *"hoe schoon op de wereld, de zomerse hei"*, en met een licht aangepaste tekst, klonk het bekende Vlaamse lied, in 1941 geschreven door Eugeen De Ridder en op muziek gezet door Armand Preud'homme, voor de deuren van het gemeentehuis. Het refrein werd ook massaal meegezongen door de aanwezigen onder leiding van het aanwezige koor en de harmonie Vlijt en Eendracht.

Als toemaatje had dirigent Patrick Milbou, speciaal voor deze gelegenheid een hymne gecomponeerd die werd uitgevoerd door zijn harmonie Vlijt en Eendracht. Ook dit kan weer toegevoegd worden om door de Kalmthoutenaar geëerd te worden en mogelijk te gebruiken bij speciale gelegenheden.

Zo hebben *"de Heikneuters"* nu niet alleen een nieuw gemeentehuis, zij hebben ook *"in de stille Kempen"* als volkslied toegeëigend en hebben vanaf nu een eigen hymne ter beschikking?

Wat wij de afgelopen zondag ook veel hoorden; de Kalmthoutenaar vindt het nieuwe gemeentehuis prachtig en omarmt het met heel enthousiasme. Het beeld, wat de kers op de taart moet worden van de omgeving rondom het gemeentehuis, werd nog iets minder enthousiast omarmd, men gaat dit nog wat gewoon moeten worden!

Reacties op de foto's van de vorige uitgaven

Oudheidkundige Jan Franken bracht duidelijkheid over de onlangs gepubliceerde foto's. Wat de kermisattractie in ons nummer 329 betrof meldt Jan ons dat het om een schuifaf ging.

De foto die we in ons vorig nummer 330 publiceerde is genomen van de *"kinderkolonie kindervelzijn"*. Jan schrijft: *"het voetpad doet vermoeden dat de foto genomen is op het domein zelf. De kinderen droegen steeds een uniform dat paste bij hun activiteiten"*.

(Gelijktijdig stuurde Jan nog een foto mee van de binnenplaats van deze kinderkolonie).

Heibos SV en Nieuwmoer FC gehuldigd!

De nieuwe raadszaal van het gemeentehuis deed afgelopen dinsdag al meteen dienst voor een grootse huldiging van twee kampioensploegen uit onze gemeente. Het gemeentebestuur, de sportraad, spelers, bestuurders en supporters van beide ploegen waren talrijk aanwezig om deze hulde mee te maken. Burgemeester Lukas Jacobs verwelkomde het gezelschap en overliep het succesvol seizoen van beide ploegen. Heibos SV gaat van de vierde naar derde provinciale afdeling en Nieuwmoer doet het nog beter als kampioen in eerste provinciale. Zij stappen over naar de derde klasse van het amateurvoetbal (zeg maar de vroegere bevordering). De burgemeester verwees ook naar de twee andere Kalmthoutse ploegen, Kalmthout SK en Achterbroek VV, die ook een prachtig seizoen achter de rug hebben. Beide ploegen eindigden tweede in de rangschikking maar konden het tijdens de zopas gehouden eindronde

niet waarmaken om naar een klasse hoger te promoveren. Toch is het uniek dat het Kalmthoutse voetbal zo presteert. Als burgemeester was hij fier dat ook de jeugdwerking bij de Kalmthoutse ploegen veel aandacht krijgt, dit met een knipoog naar de prachtige accommodatie die de gemeente mee gerealiseerd heeft.

Na de toespraak werden cadeautjes overhandigd en werd niet vergeten dat

zowel bij Heibos, als bij Nieuwmoer, ook de reserveploeg kampioen werd. Ook deze werden in de hulde betrokken. Nadat de nodige foto's waren genomen werd de avond afgesloten met een receptie in de nieuwe ruimte van de "Groten Uitleg".

(op de foto de kampioensploeg van Heibos: spelers en bestuur samen met burgemeester en schepenen)

Heel Kalmthout is nu BIN!

Het heeft wat langer geduurd dan voorzien maar vanaf 15 mei kan men zeggen dat alle bewoners van Kalmthout, ongeacht waar ze wonen, lid kunnen worden van een BIN. Het laatste blokje dat er nog moest bijkomen was de omgeving van de Kapelberg/ Dorpsstraat en de omgeving watertoren. Het is BIN DE BEEK die deze flinke uitbreiding voor haar rekening neemt en er zo voor zorgt dat dit laatste ontbrekende stukje wordt ingevuld.

Afgelopen dinsdag verzamelde verschillende Kalmthoutse BIN-coördinatoren in de raadszaal van het gemeentehuis samen met de burgemeester en Rudy Verbeeck, de korpschef van de Lokale politie zone Grens. In de eerste plaats werd het nieuwe protocol van BIN DE BEEK ondertekend door de burgemeester, de korpschef van de lokale politie en de BIN-coördinator Ronald Van Bussel en zijn co-ördinator Stefan Witters. Vervolgens werd er aandacht geschonken aan het feit dat, met het doorvoeren van deze uitbreiding, heel Kalmthout een BIN-zone is. Ongeacht waar je in Kalmthout woont, je kan nu bij een BIN aansluiten.

Om dit alles nog meer in het daglicht te stellen werd ook een nieuw aankondigingsbord voorgesteld ontworpen door de communicatiedienst van de gemeente Kalmthout. Deze borden zullen weldra geplaatst worden bij het binnenrijden van onze gemeente.

Om de bevolking degelijk te informeren zal in de komende weken door de gemeente de nodige info worden verspreid.

(op de foto boven vlnr: Harry Mertens (uittredend coördinator BIN De Beek), Eddy Van Aerden (coördinator BIN Bezemheide), Patrick De Bondt (bestuurslid BIN Kijkuit), Paul Verboven (bestuurder BIN De Beek) Hugo Vanden Camp (coördinator BIN Vredeburg), Eric Duerloo (Co-coördinator BIN Vredeburg). Onder Ron Van Bussel (coördinator BIN De Beek), Louis van den Buijs (coördinatie BINs Kalmthout en coördinator BIN's Withoefse Heide) Lukas Jacobs (burgemeester) en Rudy Verbeeck (Korpschef Lokale politie Zone Grens)

Dorpsgenoot Mathis Avondts wint profwedstrijd!

Misschien nog niet zo gekend door iedereen in ons dorp, maar daar gaat ongetwijfeld verandering in komen. De 22-jarige Mathis Avondts won zopas zijn allereerste rit als beroepsrenner tijdens de ronde van Griekenland. Onze gemeente heeft dus opnieuw een beroepswielrenner!

Wie is Mathis Avondts?

Mathis is een dorpsgenoot, hij groeide op in Heide waar hij al vele jaren in de Culturalaan woont. De wielersport is zijn grote liefde, liefde die hij zonder twijfel heeft meegekregen van zijn vader en vooral van zijn grootvader Roger Faes. Ook voor Roger liep het wielrennen als een draad door zijn leven. We kennen Roger nog als de fietsenmaker uit de Heidestatiestraat. In wielermiddens is de naam Mathis Avondts al heel wat langer gekend, als piepjong sporter deed hij al aan wielrennen, zowel op de weg als in het veld.

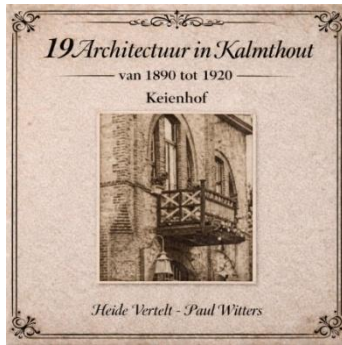

Voor het eerst profrenner dit seizoen!

Mathis Avondts trad dit seizoen toe tot het profpeloton. Hij kreeg een contract bij het Nederlandse continentale team Azerion/Villa Valkenburg voornamelijk op semiprofessioneel niveau. In het voorjaar boekte hij een eerste zege als semi-prof in de "Ster van Zwolle", een voorjaarswedstrijd in Nederland. Woensdag 6 mei startte hij in de "Ronde Van Griekenland". Hij won er meteen de eerste rit en mocht de leiderstrui aantrekken. Ook voor hem was het een verrassing, hij kon het zelf niet geloven. In het flashinterview na de wedstrijd vertelde hij: *"Niet te geloven, hier ga ik vannacht van dromen. Ik ging driehonderd meter voor de finish aan en zag hoe de twee renners voor mij snelheid verloren. Toen besepte ik dat ik zou winnen. Ik vond een kloofje om hen voorbij te steken en zo vloog ik hen voorbij"*

Als dorpsgenoot met het peloton door Heide!

Zondag 28 juni kunnen wij samen onze dorpsgenoot aanmoedigen in onze eigen wijk. Als alles goed verloopt neemt Mathis deel aan het Belgisch kampioenschap Wielrennen voor de profs. Het grote gebeuren heeft plaats in onze buurgemeente Brasschaat maar tijdens de grote ronde, kort na de middag, komt het ganse peloton langs in Heide. De start wordt die dag gegeven in Antwerpen, via Ekeren en Kapellen komen de renners via de Bevrijdingslei Heide binnen. In Heide moeten ze de overweg over om zo via de Heidestatiestraat, Beauvoislaan, Heikantstraat en Kalmthout centrum hun weg verder te zetten naar Essen. Beslist een moment om onze dorpsgenoot aan te moedigen!

19. Keienhof

Omschrijving: Het Keienhof ligt in Heide naast de Max Temmermanlaan en de Putsesteenweg 133 – 2920 Heide. Vandaag is het gebouw in gebruik als restaurant- en feest-/seminarielocatie.

Historiek

1914 – bouw als villa

- Het pand werd gebouwd in 1914.
- Bouwheer/eigenaar: de diamantair Mozes (Mozes/Mozes) Tolkowski (naamspelling varieert per bron).

Voor WOII

- De huidige Max Temmermanlaan droeg vóór de Tweede Wereldoorlog de naam “Keienhoflaan”, genoemd naar deze villa.

WOII en naoorlogse periode – religieuze en educatieve functies

- De villa bood in de jaren twintig onderdak aan de zusters Benedictinessen.
- Nadien kreeg het gebouw ook (tijdelijk) een functie als openluchtschool van het stedelijk onderwijs (Antwerpen), van 1943 tot 1956.

Later – horeca

- Later werd het omgevormd tot café/hotel/restaurant (o.a. uitgebaat door familie Van Laken volgens lokale geschiedschrijving).

Jaren 1980–1990 – verval en restauratie

- In de jaren '80 raakte het gebouw in verval.
- In de jaren '90 werd het gekocht door de familie Bresseleers, die het gebouw herstelde (met latere uitbreidingen) en het ontwikkelde tot de huidige horeca- en eventlocatie.

Culturele context (Joodse geschiedenis in Heide)

- Het Keienhof wordt door lokale erfgoed-/wandelbronnen expliciet genoemd als tastbare getuige van de bloeiende Joodse gemeenschap die in Heide aanwezig was (onder meer in de belle époque/begin 20e eeuw).

Architectuur en bouwkundige kenmerken

Stijl (hoofdlijnen)

- Het Keienhof wordt omschreven als een villa met fin-de-siècle uitstraling; bij de latere verbouwing/restauratie bleef er ruimte voor die oorspronkelijke stijl.

Gevelmaterialen

- De gevels zijn opgetrokken in een combinatie van breuksteen (Vinalmont/maaskalksteen) en baksteen (vaak ook vermeld met “blauwe hardsteen” in de materiaalopsomming).

- Een vaak herhaald lokaal verhaal: (een deel van) die stenen zouden afkomstig zijn van/gelinkt worden aan (werken aan) het Centraal Station van Antwerpen en geschonken zijn.

Vormgeving (wat je aan het gebouw kunt aflezen)

Op basis van foto's van het gebouw (en typisch voor villa's uit die periode in Heide) zie je o.a.:

- een asymmetrische compositie met verspringende volumes;
- steile daken en dakvlakken in verschillende richtingen;
- grote rondboog/openingen en vensters met siermetselwerk;
- een rijke mix van natuursteen + baksteen die het "villa in het groen"-karakter versterkt.

Keienhof vandaag (functie en site)

- Het Keienhof profileert zich als locatie met zalen (verschillende groottes) en horeca; er wordt ook expliciet verwezen naar het groene kader/park en terrassen.

bezoek onze website

www.heidevertelt.be voor nog meer
foto's

Volgende week: **20. Cuylitshof.** (bijdrage van Paul Witters)

49ste Straatfeesten, een begrip!

Wie tijdens een feestje of bijeenkomst in Kalmthout het woord "straatfeesten" uitspreekt krijgt ongetwijfeld heel wat verhalen te horen. Iedereen die in de heidegemeente opgroeide heeft herinneringen aan deze jaarlijkse gebeurtenis tijdens het Pinksterweekend.

Ook in 2026 gaat dit niet anders zijn. Voor het eerst hebben de festiviteiten plaats op het nieuw aangelegd plein en omgeving rondom het gemeentehuis. Er is genoeg ruimte gecreëerd bij de nieuwe aanleg om de feesten daar te blijven organiseren. Weliswaar met aandacht voor het zopas geplaatste meubilair en de omgeving.

Ook dit jaar is de programmatie weer variërend, wat naar ieders wens, voor jong en oud! Op vrijdag 22 mei wordt de aftrap gegeven in de late namiddag en er zal weer gefeest worden tot maandagmorgen in de vroegste uurtjes. Op de verschillende podiums wordt er doorlopend muziek gemaakt. Daarnaast zijn er de cafés Zoeten Inval, De Kroon en is er opnieuw ambiance in de

Driehoekstraat bij Frituur Gino. Op zondag 24 mei wordt dit nog aangevuld met de Pinkstermarkt die traditioneel doorgaat op de Kapellensteenweg tussen de Vogelenzangstraat en de Ganzendries. Op de parking van het warenhuis Colruyt is er de rommelmarkt. Ook de kinderen mogen hun spulletjes verkopen, dat kan op zaterdag en zondag, telkens van 9 tot 12u op het kerkplein aan de BIB.

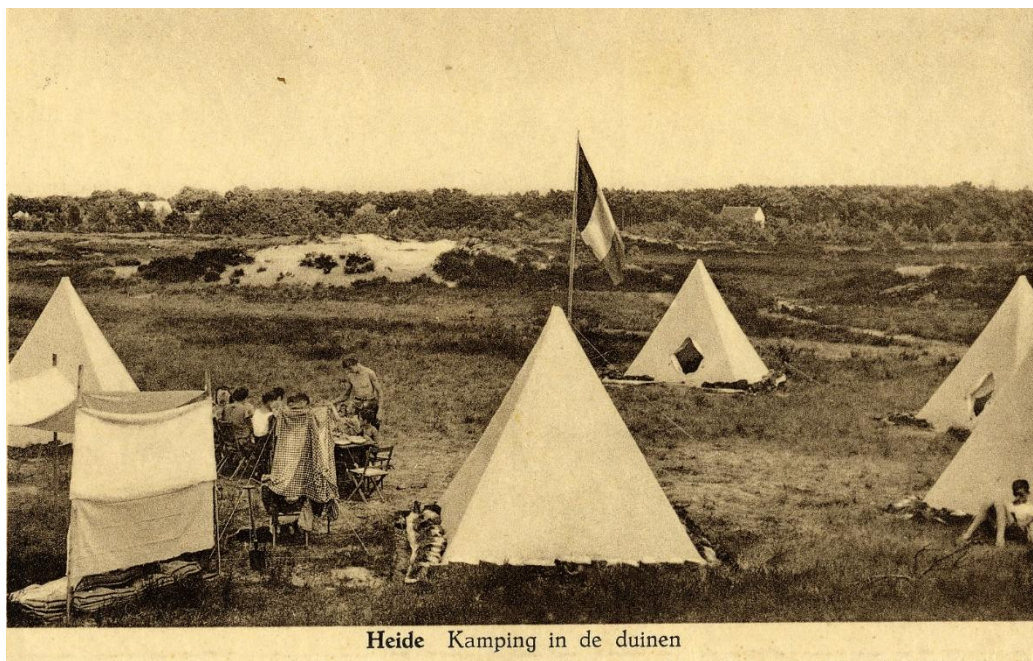
Straatfeesten worden cashless: betaalkaart doet haar intrede, cash blijft welkom

De jaarlijkse Straatfeesten zetten dit jaar een nieuwe stap richting modernisering: bezoekers zullen betalen met een cashless betaalkaart. Toch hoeven liefhebbers van contant geld zich geen zorgen te maken, want ook zij blijven welkom. Aan de vertrouwde kassa-koten kunnen bezoekers hun cash geld eenvoudig omwisselen voor een betaalkaart. Bij de eerste aankoop wordt een eenmalige opstartkost van €1,50 aangerekend. Daarna kunnen feestgangers vrij kiezen hoeveel ze op de kaart plaatsen, en dat volledige bedrag blijft beschikbaar om te spenderen.

De betaalkaart kan gebruikt worden bij alle deelnemende cafés én bij de organisatie zelf. Met deze nieuwe werkwijze willen de Straatfeesten zorgen voor snellere service, minder wachtrijen en meer gebruiksgemak, zonder de traditionele bezoekers uit het oog te verliezen. De organisatie benadrukt dat het systeem vooral bedoeld is om het feest nog aangenamer te maken. "Iedereen moet zich welkom voelen, of je nu met kaart of met cash komt," klinkt het.

Uit de oude doos

Heide Kamping in de duinen

Kamperen in de heide, we kunnen het ons niet meer indenken, en toch zullen de oudste lezers dat nog wel herinneren!

Voor vele families was het in de jaren '50 en '60 een haalbare manier om toch op vakantie te kunnen gaan.

*Heide vertelt is een uitgave van
de VZW Heide vertelt.
Redactie: Heidestatiestraat 58/1
2920 Kalmthout
0477/22.24.81
www.heidevertelt.be*

